

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενον)

Πρόσκα αλάντησε τότε στὴν ἄγνωστη ἑποκέπτερια, διό ό σιζυγός της είχε κτίσει αὐτή τὴν ἔπαυλι λίγα χρόνα πρὸ τὸν πόλεμο, μὲ τὸν οποτὲ ν' ἀναπάντησε ἐκεῖ καὶ νὰ βρίσκεται συγχρόνως στὸ κέντρο τῶν ὑπόθεσέων τοῦ.

"Ἐζουμε μεγάλα σημερίσαντα στὴν Φινλανδία, κυρίᾳ, τῆς ἔξηγησος. 'Ο σύζυγός μου εἶνε ἔνδειπτος!"

Τότε ἔξαφνα, ἡ κυρία ἐκείνη τῆς ἔξεδήλωσε τὴν ἑπιθυμία νὰ ἑποκεφθῇ τὴν ἔπαυλι καὶ, πρὶν ἡ Πρόσκα τῆς ἀπαντήσῃ, διειθύνθησε πρὸς αὐτήν ἀκολουθούμενή καὶ αὐτὴ τὶς συντρόφισσές της.

"Ἡ ξένες μπάκια στὸν ἀντιθύλαιο, μά ἀμέσως ἔσφρωνται καὶ ν' ἥρεις :

"Α! . . .

Καὶ στάθηκαν κατάπληκτες μπρὸς στὸ μεγάλο πορταίο τοῦ 'Ιβάν.

Τέλος, ἡ πρώτη αὐτὴ τὶς κυρίες συνήλθε αὐτὴ τὴν ἔπαληξη τῆς καὶ εἴπε :

"Βέλτω πᾶς ἔχετε ἕδω ἔνα πρώτης τάξεως πορτραίτο.

"Ἐλγε ὁ σιζυγός μου, εἴπε ἡ Πρόσκα, κοκκινίσσας ὅλολητη. Καὶ γὰρ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ πρῶτο τῆς φέμια, εἴπε καὶ δεύτερο :

"Ο σιζυγός μου, βλέπετε, εἰν' ἀξιωματικὸς ἀπὸ τότε ποὺ πρόχειρε δὲ πόλεμος. Παρακάλεσε λοιπὸν κάποιο φίλο του ζωγράφο νὰ τοῦ κάνῃ τὸ πορτράιτο του μὲ σολόδη...

"Ἡ ἄγνωστη κυρία προχώρησε τότε καὶ κύτταξε μὲ τὸ φασαμάν της τὴν ἑπογραφὴ τὸν πορτραίτον.

"Σέργιος 'Ιβάνοβιτς! εἴπε. "Ωστε ὁ Σέργιος 'Ιβάνοβιτς ἡπαν φίλος τοῦ σιζυγού σας;

"Μάλιστα, κυρίᾳ, ἀπάντησε ἡ Πρόσκα.

"Ἔταν καὶ δικός μου, κυρίᾳ, εἴπε ἡ ἄγνωστη.

Συγχρόνως ἡ διὸ ἄλλες φίλες τῆς ἔσκασαν στὰ γένια. Κυττάζοντουσαν μάλιστα μὲ ἔνα τέτοιο τρόπο μεταξύ τους, ώστε ἡ Πρόσκα κυριεύτηκε ἀπὸ μιὰ τροφερὴ ταραχή.

Τότε ἡ συντρόφισσά τους

τοὺς εἴπε :

"Ἀγαπητές μου, ἀφῆστε με τῷρα, σᾶς παρακαλῶ, μὲ τὴν κυρία. Θὰ σᾶς σιναντήσω σὲ λίγο στὸν κῆπο.

Καὶ χωρὶς νὰ φωτίσῃ κανένα, προχώρησε πρὸς τὸ σαλόνι, ἐνῶ ἡ Πρόσκα τὴν ἀκολουθοῦσσα τροφαγμένη.

"Ἡ ἄγνωστη κύτταξε δόλιγνά της, γεμάτη περιέργεια καὶ ταραχή. Τὰ πορτραίτα τοῦ 'Ιβάν τραβούσαν ιδιαίτερως τὴν προσοχὴ τῆς.

"Α! "Α! ἔχανε κυττάζοντάς τα.

Τὰ σίρκωντες μάλιστα καὶ κύτταξε τὰς ἀφερόσεις.

"Ωστε δὲ σιζυγός σας δονομάζεται 'Ιβάν; ωρτήσε τὴν Πρόσκα.

"Ναι. Εἰν' ἔνα ἀπὸ τὰ μικρά του δύναματα. Μὰ τὸν λέμε συνήθως Πέτρο.

"Η Πρόσκα θὰ ἤθελε νὰ κλέψῃ ἀπὸ ἀπελατσία. Καταλάβανε, διὰ κάποιαν καταστροφὴ τὴν ἀπειλοῦσσα καὶ διὰ τὸν πολὺν ἀργά γὰρ νὰ τὴν ἀποφύγη.

"Ἐθέλει πᾶς αὐτὴ ἡ μεγάλη κυρίᾳ ἔξερε τὸ «σιζυγό» της. Τὸν ἔξερε μάλιστα ἵσως καλέστε καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴν ἰδία.

"Ωστε λέγεται 'Ιβάν 'Αντρογίεβιτ; ωρτήσε πάμι ἡ ἄγνωστη.

"Ω! πάσι ἡ Πρόσκα μετανοοῦσσα ποὺ δὲν είχε ἔξαραντος δὲν αὐτά τὰ πορτραίτα,

ποὺ τὴν εἶχαν σκανδαλίσει καὶ ποὺ τὴν πρόδιδεν τῷρα.

"Ναι, κυρίᾳ, εἴτε ἀπλά.

"Καὶ ὁ πατέρας τοῦ σιζυγού σας ἦταν καὶ αὐτὸς χωρὶς ἄλλο ξελέπιορος;

"Ναι, κυρίᾳ, ἀπάντησε πάλι ἡ δυστυχισμένη νέα, ποὺ δὲν ἔξερε πειά πού νὰ σταθῆ.

"Καθὼς βλέπω, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ξυλεμπόρου πάσι στὴν οἰκογένεια τοῦ σιζυγού σας πάσι πατέρα σε γιού, εἴτε ἡ ἄγνωστη σαρκαστικά.

"Ω! κυρίᾳ! ἔχανε ἡ Πρόσκα, μὴ μπορῶντας πειά νὰ κρατηθῆ.

"Ἐπισκέπτερια δὲν είτε τύποτε, ἀλλὰ κάρφωσε μέσ' αὐτὴ τὸ φασαλίτη της ἔνα τόσο ἐπίμωνο βλέμμα στὴν Πρόσκα, ώστε ἡ φτωχὴ νέα σωραίστηκε ποὺ μᾶς καιρίλα, τρέμοντας.

"Υποφέρετε; τὴν ωρτήση;

"Όχι, κυρίᾳ... ἔχω... δὲν είνε τίποτε... θὰ περάσω...

"Κυρίᾳ —είτε ἡ ἄγνωστη καὶ κάθησε ἀπέναντι της— ἔχω μὰ ἑρώπτησαν σᾶς ἀπειθήνω, μᾶς ἑρώπτησης κάπως σπουδαῖα. Γ' αὐτὸς θὰ σᾶς παρακαλοῦσα, πρὶν ἀπαντήσετε, νὰ σκεφθῆτε σοβαρά. Πρέπει δημος ν' ἀναπτήσετε τὴν ψυχαριά σας ποὺ δημος φαίνεται, αὐτὴ τῇ στιγμῇ τηρεῖτε γάρ σας κάπως.

"Μά, κυρίᾳ, τραύλισε ἡ Πρόσκα, δὲν... δὲν βλέπω γιατὶ ἡ ἑρώπτησης αὐτὴ εἶναι σπουδαῖα. Δὲν κριθείσαμε. Δὲν κρύβουμε τίποτε. Σᾶς είτα, διὰ δὲ σιζυγός μου εἶνε ἔνδειπτορος...

"Ναι... είνε ἔνδειπτορος... μοῦ ποὺ εἴπατε. Μὰ πᾶς δηνομάζεται;

"Όνομάζεται Πέτρος Πιελίσο...

"Πέτρος 'Ιβάν 'Αντρογίεβιτ Πιελίσο! ἔχανε εἰδωνικά ἡ ἄγνωστη. Είσθη βεβαία γ' αὐτὸς;

"Μά, κυρίᾳ, τραύλισε ἡ Πρόσκα.

"Καὶ σεῖς εἴσθε ἡ κυρίᾳ Πιελίσο;

"Κυρίᾳ, δὲν καταλαβαίνω αὐτὴ τὴν ἑπιμονή σας, εἴπε ἡ Πρόσκα μὲ ἀγνωστή. Ναι, είμαι ἡ κυρίᾳ Πιελίσο!

"Καὶ εἴσθε πατριεύμενή με τὸν ἔνδειπτορο; Προσέχετε. Ἐδῶ βρίσκεται δῆλη ἡ σημασία τῆς ἑρώπτησεως...

"Η Πρόσκα στραμθήσει μὲ διυκτολία καὶ συγκεντρώνοντας δῆλες τῆς δινάμεις, εἴπε :

"Κυρίᾳ, νομίζω πῶς ἡ ἀνάκρισις αὐτὴ ἔβασταξε ἀρκετά καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω νὰ μὲ προσθέσῃτε.

"Εσεῖς μὲ προσθάλετε μὲ τὰ ψέματά σας! φόναξε ἔσποντας μὲν μεγάλη κυρία. Δὲν δηνομάζεσθε κυρία Πιελίσο. Θέλετε νὰ σᾶς πῶ ἐγώ πᾶς δηνομάζεσθε; Όνομάζεσθε Πρόσκα καὶ εἴσαπτε δῆλοτε γκουνεράντα τῆς κυρήσης Νεροπτώ!

"Η Πρόσκα ἀπόμενε σᾶν κεραινόνταρτη. Όστοσσο βρήκε τὴ δύναμιν ν' ἀπαντήσῃ :

"Καὶ ἔπειτα, κυρίᾳ! Αὐτὸς δὲν σᾶς ἔνδιαφέρει...

"Νομίζετε.. Θέλετε τῷρα νὰ σᾶς πῶ πᾶς δηνομάζεται δῆλη θεοφία σας; Όνομάζεται μέγας δούλευς 'Ιβάν καὶ ἐγώ είμαι η μεγάλη δούλασσα Ναντίτζα Μιχαηλόβνα.

"Ἀκούγοντας τίνη καταπληκτική αὐτὴ ἀποκάλυψη, η Πρόσκα κλίνεται πρὸς τὸν πατέρα της. Τὰ περιόδους σᾶς πού τὸν πατέρα της έπειτα, Αγαπητός ήταν οὐαντοφόρος τοῦ Ιβάνοβιτς Πιελίσος, τὸν ἀνθρώπον ποὺ ἀντέθινε διαφορετικός Τσάρεβης, θὰ φοροῦσε στὸ κεφάλι του τὸ στέμμα τῶν Ρωμανών!

"Ήταν καταπληκτικό! Τρομερό!

Ἐλγε ἐλπίσει γὰρ μὰ στιγμὴν ἡ φτωχὴ, διὰ οἱ δεσμοὶ ποὺ τὴν ἔνωναν μὲ τὸν 'Ιβάν, δὲν θὰ κούροτουσαν ποτέ. Μὰ τῷρα εἶχαν τελειώσει δῆλα, δῆλα καὶ γὰρ πάντα!

"Ἐκμιδενισμένη ἡ Πρόσκα, δὲν ἔξερε τί νὰ πη.

"Ἐπειδόμενης τοῦ Πρίσκα, δὲν ήταν οὐαντοφόρος Πιελίσος, εἴτε ή Ναντίτζα Μιχαη-

Ο ΙΣΠΑΝΟΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΣ ΚΑΙ Η ΑΓΑΛΗΜΕΝΗ ΤΟΥ
(Εικόνα του Γουστ. Ντορέ.)

λόνα, ἔξαπολουσθεῖτε νὰ νομίζετε, δτι δσα συμβάνουν ἕδω δὲν μὲ ἀφορούν καθόλου; "Α! Δὲν πεμψέτε ποτὲ νὰ εθώ νὰ σᾶς ἀνησυχήσω τόσο γρήγορα; Νομίζατε τὸν ἑαυτό σας ἀσφαλισμένο σ' αὐτὸ τὸ νησί ποι τὸ προστατεύει ἡ λίμνη Σάμα; 'Η ἀλήθεια εἶνε δτι κι' ἐγώ ποτὲ δὲν θά σπερτόμονταν νὰ φῶ νὰ ζητήσω τὸ γιού μου ὡς ἕδω. Δὲν ἔχεια πάς ἔχει τόσο ἀγροτικά γονάτα, Μὰ ὑπάρχει ἓνα πράγμα πλούτος ἀπ' ὅλες τὶς προφυλάξεις μᾶς μικρῆς ξελογάνωτας καὶ πλονηθό ἀπ' τὴν ἀστυνομία, 'Η θέλησις τοῦ Θεοῦ μ' ὠδηγήσει ἕδω!"

"Ακούγοντας τὴν λέξιν 'Ξελογάνωτα', η Πρίσκα ἔγινε κατακόκκινη καὶ φώναξε μὲ φωνή τηνίμενη:

— Κριώ... ἀγνοοῦσα πάντοτε ποιός ήταν ὁ γιούς σας. Τὸ ἔμαθα τῷρα διάτοισα.

— Λέτε ψέματα!

— Αὐτὴν εἶναι ἡ τελευταία λέξις ποὺ ἀπούντω ἀπὸ σᾶς, κυρία, εἶται η Πρίσκα.

Και διλούσσοντας σὰν τρελλή, ἔτρεξε πρὸς τὴν πόρτα, χτυπάντας ἐπάνω στὰ ξυπλά. Μὰ η μεγάλη δούκισσα ἔτρεξε μπροστά τῆς καὶ τὴν συγκράτησε.

— Ποῦ πάτε; τὴν φύτησε;

— Δὲν μπορεῖτε νὰ μοῦ τὸ ἀπαγορεύετε αὐτὸ! Εἶνε τὸ τελευταίο μον δικαίωμα! Πηγαίνων νὰ φύγω... νὰ ξεφαντιστῶ! 'Αφήστε μὲ νὰ περάσω, κυρία, καὶ δὲν θὰ με ξαναίδητε ποτὲ πειά. Δὲν θὰ ἀπούστε ποτὲ πειά νὰ μίλων γιὰ μένα... Σᾶς τὴ δραζίζωμα...

— Δὲν σᾶς πιστεύω! Εἰστε μιὰ Ξελογάνωτα! Θὰ πάτε νὰ συναντήστε τὸ γιού μου! "Όχι, όχι, δὲν θὰ σᾶς ἀφήσω, πρὶν σᾶς παραδώσω στὰ ζέρια μὲ σπουδούματα.

Αὗτὴ τὴ φράση η Πρίσκα ἔγινε χλωμή σὰν πτώμα,

— Κυρία, εἶτε μὲ μιὰ τρομακτική γαλήνη, δὲν σᾶς ζητάω παρά τὴν ἄδεια νὰ πάω νὰ σκοτωθῶ.

— Δὲν σᾶς πιστεύω...

'Η Ναντίτα Μιχαηλόδηνα δὲν μποροῦσε νὰ πιστέψῃ, δτι η Πρίσκα ἀγνοοῦσε τὴν προσωπικότητα τοῦ φίλου τῆς καὶ νιμίζει πάς ήταν νὰ τὴν ἔξαπατήσῃ, λέγοντάς της, δτι θὰ πήγανε νὰ σκοτωθῇ.

— Χά... Χά! ξαναψε. Τὶ μόριο συνοικέσιο. Μὲν γνωσθεράντα μὲ θνάτου Ρουμανώφι...

Αὐτὸ ήταν πολὺ γιὰ τὴν Πρίσκα. Θὰ ήταν ἡ φτωχὴ νὰ καθάπιαν καύλας νευρῷ. Στριφοργάλιτε ὥλογνος της τὰ βρέματά της, ποὺ εἶχαν πάνωι μιὰ ἔκφραση τρέλλας, ζητάντας ἔνα ὅπλο γιὰ νὰ σκοτωθῇ. "Ηθέλε νὰ χτυπήθη μπροστά σ' αὐτὴ τὴ γνάνια ποὺ τὴ βασανίζει μὲ μια ἄγρια καρδά.

Μὰ δὲν ἐπήρχε τέλιοτε γιὰ νὰ σκοτωθῇ.

— Κυρία, εἶτε, δὲν ὑπάρχει κανένα διάλογος διάλογος στὰ πόδια σας! Μὰ ἀν ἔχετε διάλογος σας, σκοτώστε με, σᾶς ίκετεύω, σκοτώστε με!

— Καὶ νομίζετε, δτι δὲν εἶμαι ίκανη νὰ τὸ κάνω αὐτὸ; φώναξε η μεγάλη δούκισσα.

— Ναι, μπέτα ιου, ἀκούστηρε Ξελογνα τρομερή η φωνή τοῦ μεγάλου διυπός Ιθάν. Σᾶς θεωρῶ ίκανη γιὰ δλα.

— Ο 'Ιθάν μόλις εἶχε ἐπατρέψει στὴν ξπανή ἀπὸ τὸ φάρεμα καὶ Ξελογάνωτης βλέποντας ἀπὸ μαρούν διώ κυρίες κάτω στὸν κῆπο. Προσφέρεις γρήγορα πρὸς αὐτὲς κι' ἀμέσως τὶς ἀναγνώσισ. "Ησαν φίλες τῆς μητέφασ του.

Κατάλαβε, δτι κάτι τρομερὸ διαδραματίζονταν μέσα στὴν ξπανή καὶ διώρυξε στὸν ἀντιθάλα. "Ετσι ἔπειτας ἀρχιθῶς τὴ στιγμὴ ποὺ ἡ μεγάλη δούκισσα ἔπαιρνε στάση ἀπειλητική.

Βλέποντάς τον, η Ναντίτα Μιχαηλόδηνα ἔκανε ἔνα βήμα πίσω, γιατὶ κατάλαβε πάς διάλογος της ἔπειτας σὰν ένας τρομερὸς ἔχθρος. "Η δῆρι του, η σκύνησι του, η φωνή του, η φωνή των φανέρων αὐτὸ.

— Πέτρο! Πέτρο! φώναξε η Πρίσκα, θὰ δραστήση στὴ μητέρα σου, δτι διὰ σήμερα ἀγνοοῦσα τὰ πάντα γιὰ σένα, κι' αὐτὸ ἀκόμα τὴ δινομά σου..

— Το δραζίουμα! φώναξε ὁ μέγας δούλος, κυρία, ποὺ μητέρα σου μὲ μάτια τρελλοῦ.

Τότε η Πρίσκα εἶτε :

— Καὶ τώρα ποὺ τὸ ξέφετε αὐτό, κυρία, καὶ ποὺ διάλογος σας βρίσκεται μαζί σας, θὰ μ' ἀφήσετε νὰ περάσω;

— Ποῦ πάς; φώτησε δ 'Ιθάν μὲ φωνή στριγγή.

— Σ' ἀφίνω μὲ τὴ μητέρα σου! "Ακούστε τὴ μητέρα σου, Πέτρο! "Έχει δίκη.... Η ἀγάπη μας εἶναι μιὰ τρελλά.

— Ποῦ πάς; Ποῦ πάς; φώτησε πάλι δ 'Ιθάν. Δὲν θέλω, ἀκοῦσ; δὲν θέλω νὰ μ' ἀφήσης....

— Θὰ ήθελα νὰ σοῦ πᾶ μερικὰ πράγματα, 'Ιθάν 'Αντρεγίεδετς, εἶτε τότε διάλογη δούκισσα, προσωρόντας μὲ τὸ πᾶ μεγαλοπρεπὲς τῆς θρόνος στὴ μέση τῆς αίθουσῆς κι' ἀφίνοντας ἐλεύθερο τὸ δρόμο στὴν Πρίσκα, ἀτ' τὸν διόπιο θάταν εύτυχης τώρα ἀν τὴν ἔβλεπε νὰ ξεφαντιστεῖται.

— Κ! ἐγὼ δὲν θὰ ήθελα νὰ σᾶς πᾶ μερικὰ πράγματα, μητέρα μου, ἀπάντησε διάλογη η Πρίσκα. Μὰ θὰ τὰ ποιήσει μὲ μητροστά στὴν Πρίσκα, δὲν θέλετε. "Αν κατὰ τόχην δὲν θέλετε...

— Θα γίνει διάλογη, Βανιούσκα!

Ο τόνος τῆς μεγάλης δούκισσῆς εἶχε ἀλλάξει ξαφνικά, Είχε καταβάτι, ἀπὸ τὴν προτού τὴν ἔπιανταν τὰ γεγονότα, δτι εἶχε πέσει ξέση μὲ τὸ πᾶ φρεδή έτσι ἄγρια στὴν Πρίσκα κι' τὸ δέν εἶχε νὰ κερδίσῃ τίποτε ἀν ἐρχόταν ἀντιμέτωπη μὲ τὴ μανία τοῦ ἐρωτευμένου γιοῦ της. 'Αποφάσισε λοιπὸν νὰ κάνῃ διάλογη μεταφορούσης, γιὰ νὰ τὸν καθιστάσησε. "Ηταν ἀλλοτε μεγάλη τεχνήτρα στὴν θάνατοριά.

Τὴ στιγμὴ έκεινη, η Πρίσκα ἔγινε μά κίνηση γιὰ νὰ ἀπονηθῇ. Μὰ διά μέγας δούλος, πάνοτας τῆς τὸ χέρι, τὴν ἔβαλε νὰ καθίσῃ σχεδόν διά τῆς βίας. Αὐτός, ξεινείς δριψός στὸ πλάι της, ἀπέναντι στὴ μητέρα του, διά ποιήσει κι' αὐτή στερώντας θύμη.

Τώρα διά μεγάλη δούκισσα, ποιήσαν προηγουμένως μά τίγρις, ἔτοιμη νὰ καταπλαξέσῃ τὴν παρθένη τῆς Πρίσκας, εἶχε μεταμορφωθεί. Είχε γίνει πιο φοβερή πολὺ μᾶλιστα, ποιήσαν πάνω της τὸ ποτό τριφερές, τὶς πολὺ χαρδεπικές φωνές καὶ προσπαθούσε ν' ἀποδύσῃ τὴν ἀρχική δραγή της στὸν μητροστά πάνω πολὺ πληημάριζε τὴν παρθένη της αὐτὸ τότε ποντίστησε τὴν άγρια γιὰ τὴν τύχη του.

— Δὲν θὰ μάθης ποτέ, Βανιούσκα, ξέλεγε, πάσσο σ' ἀγαπούδην στὴν Αὐλή. "Όλοι σ' ἔχλαψαν παύν μων, γιατὶ διόλι φανταζόμαστε ποὺ σοὶ στιγμὴ κάποιο προμέρο διατίθημα... Περνάμε τόσο ἀσχημούς καιούσις...

— Εδῶ στάθηκε λίγα γιὰ νὰ κρίνῃ τὴν κατάστασι καὶ νὰ ίδῃ ἂν ήταν δρόπιο νὰ φέρει τὴ στιγμὴ στὸ θέμα ποὺ τὸν τὸν ἔνθεψε. "Ως τὴ στιγμὴ έκεινη δὲν εἶχε κάνει καθόλου λόγο γιὰ τὸ συνοικέσιο τοῦ 'Ιθάν μὲ τὴν 'Αγάθην, τὴν κόρη του πρίγκηπας Κιρζώφ. "Ηταν ὅμως δρόπιο νὰ μιλήσῃ καὶ γι' αὐτὸ εἶτε:

— "Οσο γιὰ τὰ σχέδια ποὺ κάναμε καὶ ποὺ δὲν ποτένων ποτένων, ποτένων τὰ έχης λησμονήσει, ἀφοῦ πιοτελοῦν θέληση στὸ Τσάρον, μάθε, Βανιούσκα, δτι δὲ ν' ἔχεις καὶ μιαὶ βία. "Όλοι στὸ σπίτι τοῦ πρίγκηπας βρισκούνται σε μεγάλο πένθος καὶ πρέπει ν' ἀφήσουμε νὰ περάσουν μερικὲς βροιμάδες γιὰ νὰ...

— Εἴηξε, στάθηκε ἔνα λεπτό καὶ κύταξε τὸ διόν νέον. Περίμενε νὰ ίδῃ ποὺ διάτινως εἶχαν κάνει τὰ λόγια της. Μὰ αὐτοὶ δὲν είλαν τίποτε, ούτε ἀλλαζάν σπάσι. Τότε η μεγάλη δούκισσα ἔξακολοντήσησε μὲ περισσότερο γιγλήνητρα άσθμα:

— Ασφαλῶς, Βανιούσκα, θὰ ικανεῖς τὴ φοβερή τραγωδία ποὺ διαδραματίστηκε στὸ σπίτι τῆς Κουλίγινων. "Ισως μάλιστα νὰ σὲ πληροφορήσεις κι' ίδια, αὔρο, καθός λένε, είσποστε τόσο φίλοις φίλων της Πρίσκας.

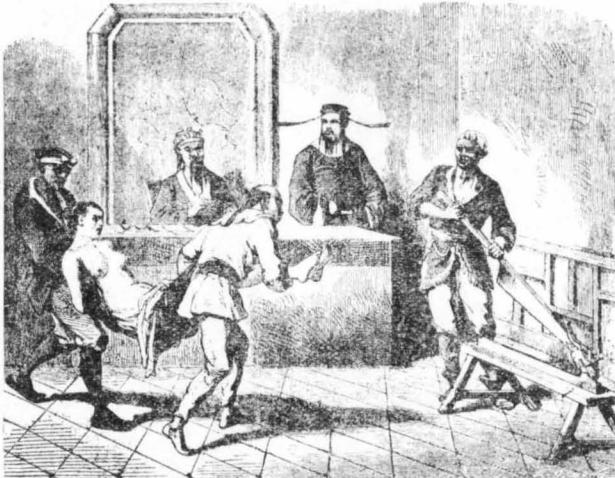
Η μεγάλη δούκισσα, προφέροντας τὰ τελευταία αὐτὰ λόγια, ήτελε νὰ προκαλέσῃ τὴ ζηλεύση τῆς Πρίσκας. Μὰ έκεινή δὲν θυντεῖ τὸ σπίτι της γιὰ νὰ πῆ τίποτε. "Αντιθέτως, δ 'Ιθάν μιλησε αὐτὴ τὴ φωνή καὶ εἶπε:

— Η 'Ελλένη Βλαδιμηρόβινα ήταν πάντα μιὰ καύλη φύλη γιὰ μένα. "Ωστόσο, η σχέσεις μας εἶναι τόσο ἔλαχιστες, διάτε λόγια, αὔροι, διάτε λόγια, γιατὶ τὰ δύο μας μηλάτε.

Καὶ μὲ φωνή ποὺ έτρεψε λίγο, συνέχισε :

— Επιλέω, δτι δὲν τῆς στιγμὴ κανένα διατύχημα...

— Θεέ μω! Τὸ μόνο διατύχημα ποὺ τῆς στιγμὴ, εἶναι δτι τῆς ἀπαγορεύτηκε αὐτὸ τὸν διό τὸν Τσάρο νὰ ξεφανιστήσῃ ἐπὶ τὸν θόριο τῆς φωνῆς γορευτικάς. Κατότιν, δ Σομπέργων, ἀν καὶ ἐποιησθείσαντος, σκοτώσως τὸν διό τὸν τὸ γιού, γιατὶ τὸν βρήκε μέσω στὴν ἀγάπη τῆς Κουλίγινων. Κεφάλη της πέθαναν. Μετά τὸ δράμα, η Κουλίγινων ἐπήρης μαζί της στὸ πρεσβύτερο της Κιρζώφ, τὴν 'Αγάθην, διὰ ποιεῖσε μὲ τηνίμενη της στὴν Πετρούπολη τὴν κόρη του Κιρζώφ, τὴν 'Αγάθην, διὰ διό ποιεῖσε μὲ τηνίμενη την ουτομονετικά γένει, Βανιούσκα... (Ακολούθει)

Τὸ κόψιμο τῶν ποδιῶν μιᾶς καταδίκου.